

REDACTIA
Deak Ferencz-n. Nr 8

ABONAMENTUL
Ano Austro-Ungaria:
an 20 cor. pe 1/2
cor.; pe 1/4 de an
pe 1 lucă 2 cor.
de Duminică pe an
4 corone.
Ano România și
Italia pe an:
40 franci.
scrierile nu se acceptă

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deak Ferencz-n. Nr 8

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Revisuirea legii de naționalități.

Un nebun aruncă peatra în
o sută de oameni cuminți nu o
scote, — zice proverbul. Cu nimic
se poate dovedi acest adevăr mai
decât cu propunerea Secuilor
Trei-Scaune care face deja oco-
regulul glob unguresc, provo-
pretutindeni discuție și scoțând
atunerecul necunoscutului o mul-
de «patrioți» cari se întrec să
soluționi pentru fericirea și mă-
patriei, dar mai ales pentru înlă-
cea ce amenință neamul arpadin.
«Budapesti Hirlap» (dela 14 Dec.)
ocupă și ea cu această chestie.

«Ea zice:
Comitatul Trei-Scaune are dreptate
ca tocmai acum să fie vremea potri-
pentru a revisui ori desființa legea
naționalității, nu credem. Stăm în fața
nelor și a arunca în mijlocul agitațiu-
politice chestia de limbă ar însemna
am o armă în mâna agitatorilor na-
ționaliștilor. Nu vrem să aprindem pro-
noastră casă; către nemulțumirile eco-
nomiche, sociale, religioase și de drept pu-
na vrem să mai adăogăm și afacerile
naționalităților. Stăm în fața celor mai
probleme, deoarece ce atât înțelegerea
naționalităților cât și afacerile comune și de-
punile cu Austria, precum și chestia
în curândă vreme pot ajunge la
ne. Și dacă Austria se scoală asupra
noastră, de ce să-i dăm ca aliata naționa-
le, ca înainte cu cinzeci și două de
Bine a răspuns Széll lui Komjathy,
se poate să vrem a ne război cu
lumea d'odată».

Să vedem acum cari sunt «drep-
Secuilor.
Ei zic în adresa lor că legea de
naționalități sacrifica, în municipiile
sârbești și la comitate, minoritățile
fără bunului plac al — naționa-
lor.

Un neadevăr mai sfruntat rar s'a
scris pe hârtie. În toată țeara acea-
nu este un singur comitat, în care
protocolară să nu fie cea ma-
 și abea sunt două comitate
Magyar și Sibitului unde pe lângă
maghiară se tolerează încă și limba
slovacă. Incolo nicăieri nu se respec-
nici limba română, deși suntem
itate zdrobitoare în 17 comitate.
Și de puțin se respectă limba
slovacă, deși Slovacii sunt și ei peste
doane, în masă compactă.

Să zicem însă că se execută legea
pretutindeni unde se cuvine, se
este limba română, sârbă, slovacă
germană. Oare ar fi asta o crimă?
legile trebuie să se facă pentru
minorităților, cum pretend
Oare e cu cale ca în comitate
nu e picior de Ungur, slujbașii
sunt Unguri, cari nu numai nu
nu vor să învețe românește, dar

și fac merit din batjocorirea a tot ce
nu este unguresc?

«Budapesti Hirlap» se declară de
alt-fel în princip pentru revisuire și
ne aduce aceleași motive pe cari le-ar
invoca ori-ce Bartha Miklós ori Bánffy
Dezsö. Se întreabă mai presus de toate:

„Să ne gândim numai ceva mai de-
parte: ce s'ar întâmpla, dacă într'un mo-
ment de schimbare politică nefavorabilă
pentru Ungaria s'ar alimenta încă agitațiu-
nea naționalităților și provocându-se la lege ar
începe să folosească în administrație pre-
tutindeni diferitele limbi. Unitatea de stat
maghiar și caracterul național maghiar al
statului și viitorul politic chiar al nostru
ar deveni ast-fel îndoișos».

Asta e deci motivul principal: să
șteargă legea, ca nu cum-va într'un
moment de schimbare politică nefavo-
rabilă pentru Ungaria — ori mai
bine: pentru Unguri! — noi să ne pro-
vocăm la drept ce ni s'a recunoscut
și înscris în lege încă la 1868.

Să zicem însă că se va revisui
ori chiar șterge legea de naționalități.

Ei ce? Ne cred concetățenii noștri
maghiari pe noi așa de proști, în cât
la un moment de schimbare politică
nefavorabilă pentru ei, noi să nu cău-
tăm din toate puterile noastre a recuceri
ceea-ce Secuilor zic să ni se ia acum?!

Eată de ce noi privim de alt-fel
cu liniște svârcolirile șoviniste și puțin
ne pasă dacă ei ar desființa chiar în-
treaga lege de naționalități, care și de
alt-fel e o literă moartă. Noi avem
vreme să așteptăm, pentru-că suntem
siguri: are să urmeze «momentul ne-
favorabil» de care se tem Ungurii.
Ne-om răfui atunci temeinic, și după
experiențele câștigate vom ști să facem
ca în țeara aceasta nu majoritățile să
fie aservite minorităților, ci după-cum se
cuvine: voința majorității să domineze!

**Reforma legii electorale, un desi-
derat atât de vechiu, pe care atâtea ministere
din țara noastră s'au angajat să o îndeplinească,
mereu svâcnește în opinia publică maghiară,
care, nici chiar ea, nu este mulțumită de simulacrul
de reformă așa zisă a întocmirii judecătorei Curiei.**

**48-istii din Budapesta au adresat parlamentului
un cerere de reformă dreptului electoral,
prin care cer, ca și dacă nu se va introduce
votul universal, cel puțin să se largască
dreptul de vot, și să se introducă votul
secret; apoi să se șteargă taxa de cărăuș
și să se facă o nouă arondare a cercu-
rilor electorale, după dreptate.**

**Se mai cere a se lua dispozițiuni pen-
tru a împiedeca diferitele simonii, falsificări
de liste, etc.**

Mizeria Rutenilor.

Este îndeobște cunoscut că, mai
în anii trecuți, secretarul ministerial
Egan a fost delegat de minister ca să
studieze și să caute a remedia mize-
ria ce bântuie între Ruteni. Pe atunci
toată presa ovreiască îi sărise în cap,
în «chestia ruteană», dar cu toate astea
spriminul guvernului nu i-a lipsit pentru
a-și împlini misiunea.

Implinindu-și dl Egan misiunea,
urma ca să înceteze mizeria și ne-
ajunsurile ce bântuiesc pe acel sărac
popor, și vaețele lui să nu le mai
auzim.

Dar, ce vedem? Alkotmány în
Nr. dela 12 Dec. publică următoarele:

„Triste zile au dat în Maramuraș
peste poporul rutean. E o stare aproape
desperatoare. Acel popor pacnic și blând,
care până acum s'a alipit așa de cu țarie
de patria sa, de munții Carpați, acum răscolindu-se
cu totul, să gătește pentru Brazilia,
Argentina, etc... Cine e cauza? Este
de prisos să o mai spunem. Autoritățile
comitatense abia se mai ved sau nici nu
se ved prin comitat... De nevoile poporu-
lui nu se interesează... sunt mulți lacomi...
sunt mari dările. Pânea nu și-o mai gă-
ște între munții... Împărțirea pădurilor și
izlazurilor a stricat rău pe popor... cei ce
n'au vrut să primească parcelele pietroase,
au fost dați în judecată. Viața bieților Ru-
tenii este o imensă pierdere de vreme. Ca
să meargă la oficiul stării civile, trebuie
să meargă ceasuri întregi din munții
seși, până la notarul cercual... În Ardeal
sau în Galiția, unde se duc la lucru, la
răsturnări de copaci, din păduri, antreprenorii,
cari sunt jidani, dacă nu le plătesc,
n'au unde se duce să-i părăsă.

Aceasta este numai o palidă imagine
a stărilor de lucruri!»

Această sfâșietoare stare de lu-
cruri ce dovedește? Dovedește că în-
grijirea și interesarea celor chemați
prea mică, prea superficială și prea
ușuratică este. Un mare rău se sanează
cu energice mijloace. De aceea relele
înfiltrate în obiceiurile administrative,
în exploatarea «legală», ar trebui să
preocupe serios autoritatea de stat,
câci statul nu este pentru opresiune
și exploatare, ci pentru apărarea și
protegierea cetățenilor, contra a ori-ce
tentative chiar de această natură.

Am semnalat în deosebite rânduri
pericolul ce presintă emigrarea, și re-
petăm, să nu piardă din vedere cei
ce azi duc cărma țării, că prin negli-
gența, unilateralitatea și preocupățiunea
lor exagerată într-o direcție falsă, nu-
mai spre bine și propășire nu au să
ducă patria.

O alegere în Bucovina.

Avem și noi Români însușiri bune,
între mulțimea de slăbiciuni, ce ne ca-
racterizează. Una din cele bune e, că
Românul își teme mult avutul și ține
mult la el; e gata totdeauna și între
ori-ce împregiurări a se expune pentru
el, de câte-ori și-l vede atacat și pri-
mejdut.

Alta e întrebarea însă, cum ne
expunem pentru avutul nostru?

În 12 l. c. n. s'a făcut alegerea
de deputați ai curiei a cincina în unele
din provinciile austriace, între cari și
Bucovina. Ea ne privește mai dea-
proape, căci avem frați acolo, cari
timp de un veac și un pătrar fac parte
din popoarele cărmuite de guvernul
austriac și la cari cu drag privim, de
câte-ori îi vedem progresând în bine.

Se știe, spre adâncul nostru re-
gret, că, de un timp încoace, divisați
în tabere se gădesc și dinșii, chiar în-
tr'un timp, când numai împreună și
umăr la umăr procedând pot să lupte
cu oare-cari sorti de isbândă într'o

campanie atât de serioasă, cum este
cea electorală.

Fără îndoială, că și una și alta
dintre taberele fruntașilor învrăjbiți nu-
mai pentru binele neamului au intrat în
luptă; numai pentru promovarea bine-
lui obștesc și pentru ducerea la biruință
a cauzelor și-a intereselor legitime ale
poporului nedreptățiți își dă fiecare si-
lința și jertfa muncii sale în lupta în-
cepută față cu adversarul comun.

Privind dela distanță numai desvol-
tarea lucrurilor, — o îngrijire serioasă
ne cuprinde însă față de rezultatul, la
care frații noștri bucovinenii vor ajunge
în lupta ce-au pornit atât ei între ei,
cât și împotriva adversarului.

Peste o alegere pentru parlament
îi vedem trecuți deja: a fost adevărat
alegera în curia a cincina, întocmire
nouă electorală în Austria, introdusă
încă la începutul periodului parlamen-
tar expirat. Pentru Bucovina sunt două
asemenea mandate. Unul pentru partea
românească, și altul pentru partea ru-
teană a țerișoarei.

Ca deputat al Românilor din acea-
stă curie, cum știm, în periodul trecut
a fost ales cu mare însuflețire dl Dr.
George Popovici, bărbat tiner, cult și
plin de foc sfânt pentru apărarea drep-
turilor poporului său. Cunoaștem și
știm cu toții lupta lui bărbătească atât
în parlamentul din Viena, cât și în
Dieta țerii; cunoaștem însă, mai ales,
activitatea lui rodnică și binecuvântată
între hotarele țerii, pe terenul cultural
și economic al poporului român din
Bucovina.

Tot ce azi vedem bun și îm-
burător în progresul poporului român
bucovinean pe aceste terenuri, este o
lucrare imensă, în care eruditul Dr.
George Popovici își are partea leului!

Se poate, ca un asemenea băr-
bat, — chiar cu sprigin românească —
să fie scos dintr'un parlament, unde
se discută interese vitale și soarta po-
porului român?

Ne mirăm foarte mult de asta,
dar, durere, — lucrul așa este. Ade-
vărat, că îndeosebi în ochii guvernân-
ților țerii, Dr. George Popovici era
un spin de tot supărător și un adver-
sar temut; dar, fără concursul Ro-
mânilor apropiați de guvern, — duj-
manul comun n'ar fi isbutit nici odată
să înlăture dela locul lui pe unul din
cei mai iubiți și mai adorați fii ai po-
porului.

Prin ce adevărat a fost înlocuit de
astă-dată glasul puternic și inima mare
a Drului Popovici, la mandatul cu-
riei poporului? — Răspuns fatal!

A «triumfat» față de dînsul un
anume D. Isopescul, director al pedago-
giului german din Cernăuți, un moș-
neag îmbetrânit în totală nepăsare
față de interesele poporului și de soarta
neamului, care, pe bună cale, nu-l
cunoaște nici după nume.

Eată rezultatul primei alegeri în
Bucovina! Ce va urma, — viitorul
proxim va arăta.

1906

Din Dietă.

— *Sedința dela 14 Decembrie.* —

Primul obiect al ședinței a fost dezbateră în special a proiectului de lege al *indemnitațiilor*, care s'a primit fără discuție.

A urmat discuția asupra proiectului de lege despre *provisorul recruților*. Primii oratori au fost independentul *Tóth János* și deputatul secuim *Ugron Gábor*, cari au atacat cu asprime proiectul, înosebi *Ugron*, care vestejește cu violență spiritul german al armatei. Li-au răspuns, cel dintâiu prim-ministrul *Szöll*, în locul baronului *Fejerváry*, care e bolnav, și lui *Ugron*: secretarul de stat *Gromon*.

Nici unul, nici altul însă nu a putut să mulțumească pe *kossuthiști* prin răspunsul dat, căci a trebuit să urmeze la rind însuși fiul tătăne-scu, *Kossuth Ferencz*, care cere armata instruită ungurește și în spirit maghiar.

Dezbateră continuă în ședința proxima, având cel dintâiu să vorbească *kossuthistul Pichler*.

Dualismul în viitor.

Pactul dualist, sau mai bine zis reinnoirea sau abandonarea, lui preocupă cu drept cuvânt, cercurile politice din Ungaria. Semioficiosul „*Budapesti Hirlep*” fără să se lasardese de a da o soluție, — cel puțin așa se face a crede, comunică la loc de frunte, aprecieri provenite dela persoane de greutate. Credem că nu e fără interes ce se știe cunoscut și de cititorii nostri acele aprecieri:

Guvernul *Szöll* urmărește cu mare atenție — spune „personajul de greutate” — luptele pregătitoare pentru alegeri în cercurile țerilor și regatelor reprezentate în Reichsrath. Are informații foarte temeinice și amănunțite asupra pregătirilor. Acele informații nu liniștesc de loc guvernul unguresc, că ar fi să isbutească primul-ministru austriac de a-și forma un parlament dispus să lucreze. Tratatивele cu Cehii feudali au înghețat. Dacă voui să vorbească fără precauție diplomatică, pot să declar că:

1) *Dr. Körber* nu va fi în stare să mulțumească pe neamurile austriace, cu atât mai puțin va reuși să le împace.

2) Viitorul Reichsrath va începe de acolo, unde a terminat cel disolvat: cu obscuria, deci nici vorbă nu va putea fi de legiferare.

3) Această iminentă nereușită va peteclul soarta guvernului *Körber*, se va con-

stata cazul de moarte a parlamentului; și fiindcă vor să facă o nouă încercare pentru menținerea constituției dela 67, guvernul *Körber* va fi înșarcinat cu conducerea nouilor alegeri generale.

4) Factorii politici de competență din Austria și-au tras deja seama, că nu pot să lege cea mai mică speranță de zadarnicele și neblaznatele silințe ale guvernului *Körber*; în Burg abuciumul dureros și totuși vestitor de speranță al guvernului, face impresia durerosului în parte, ori a comicului.

5) Abia mai e speranță, ca Reichsrathul ce se va întruni în Ianuarie să poată trimite delegațiunea și comisiunea cvotei.

Toate lucrurile acestea vor aveau naturale, mari consecvențe pe toată linia. Votu indigita câteva. Reforma armatei va rămâne baltă. De asemenea de mult dorită reformă a marinei; ridicarea listei civile; chestiunea tarifelor autonome nu vor putea fi discutate de guverne.

Fără de acestea însă, sau chiar cu vai, cu mari pierderi și știrbirea săngărândă a autorității monarhiei, am mai putea fi.

Marele neajuns este în greutatea de-a putea menține forma de guvernare dualistă.

Mare noroc ar fi, dacă partidele din Reichsrath ar primi capul lui *Körber* în schimb emiterii delegațiilor și comisiunii cvotei. Dacă s'ar întâmpla aceasta, criza constituțională s'ar amâna pe un an de zile. Pentru Ungaria, ar urma ca alegerile generale să se amâne. Comisia cvotei și-ar face lucrul său, ca și în anul trecut; ear' delegațiunea s'ar aduna și ar vota budgetul comun, etc.

Dacă se va întâmpla însă cazul mai grav, că adică Reichsrathul nu va emite nici delegațiunea nici comisia cvotei, pentru acest cas guvernul unguresc își are planul său. *Szöll Kálmán*, care își leagă pozițiunea sa de susținerea constituției dela 67, după-cum a proclamat-o aceasta la prezentarea sa ca prim-ministru, a declarat mai adânc în parlament, că la un astfel de cas va proceda în afacerile comune într'un mod provisoriu, fără înlăturarea art. XII din 1867.

Ce însemnează această enunțiațiune a presidentialului ministeriului?

Două lucruri însemnează.

Pentru clararea afacerilor comune, și pentru stabilirea budgetului afacerilor comune însemnează, un proiect de lege, care va constata starea de lucruri, va constata dorința statului ungar și marele interes al monarhiei de a menține dualismul; va constata susținerea drepturilor statului ungar, ear' în partea sa ordinativă, va emite delegațiunea sa, după autograful regesc. Această delegațiune maghiară va îndeplini singură muncă ce revine delegațiilor. În proiectul provisor se va spune că legislațiunile celor două țeri vor reveni la vechea practică. Iată că această va fi cu puțință. Această delegație ar fi să și țină adunarea în Budapesta.

Proporția contribuției pentru afacerile comune, în ce privește fixarea cvoței, după enunțiațiunea ministrului president însemnează: un al doilea proiect de lege de caracter provisoriu, care va fixa suma cu care Ungaria va avea să contribuie la cheltuelile comune.

Aceste două proiecte de legi, natural, că ar fi să le pună la cale parlamentul eșt din alegerile viitoare.

Din România.

— *In giurul mesag'ului.* —

În Camera deputațiilor din București urmează o vie discuție în giurul răspunsului la mesagiu. Oratorii partidului liberal au combătut răspunsul pe tema opririi măsurilor țărănești cu ajutorul armatei, pe tema înstrăinării proprietăților statului, și a deficitului bugetar, care este de 35 milioane, și pe care guvernul n'a fost în stare să-l echilibreze.

Din majoritate, am arintit deja în alt rind, s'a ridicat deputatul, d-l *Aurel Părescu*, combătând guvernul, și în special pe juriștii.

În ședința dela 29 Nov. v. s'a ridicat d-l *G. Panu*, fostul șef al radicalilor, bărbat politic de greutate și influent în partidul conservator, și a criticat foarte aspru politica financiară a guvernului. D sa acuză guvernul că nu și-a dat seamă de situația în care a primit puterea, și nu a împlinit îndatoririle ce îi reveneau în u ma promisiunii din primul mesagiu de sub guvernul conservator, în care se promiseau irigații, cadastru, etc. Din contră, d sa acuză actuala formațiune ministerială că a înlăturat din minister pe d-l *Tache Ionnescu*, distins bărbat politic; că oamenii săi au invinuit pe d-l general *Manu* că ar fi incapabil, și apoi însuși n'au fost în stare să facă ceea ce pretindeau dela fostul ministru de finanțe.

Apărători ai guvernului, sunt d-nii *B. Păluneanu* și *B. Delavrancea*.

D-l *N. Xenopol*, recomandă guvernului să facă mai multe economii decât imposable.

D-l *N. Săveanu*, constată că partidul conservator, care alăturată numia partid demagogic pe cel liberal, e împănăt și susținut astăzi numai de transugii demagogii. Atacă în deosebi pe d. Delavrancea, citând din discursurile sale pasajii în cari nu tocmai de mult ocăra sdravăn pe conservatori. ear acum este cel mai smerit aderent al lor.

Discuțiunea, va mai urma, mai sunt vre o 10 oratori înscriși la cameră. ear la senat va lua cuvântul și d-l *D. A. Sturdza*, noul senator de Mehedinți.

Splouiri din presa maghiară.

— *Bánffy contra Papai.* —

Inimă rea îi face lui *Bánffy*—*Szöll*, fiindcă „pactează” și ear pactează, cu toată lumea, până și cu... Papa!

Nu i-a fost de ajuns primul-ministru că a dat țara pe mâna naționalităților, că a „pactat”: horribile dictu: cu valachii, mai pune la cale acum și pe preasfântul dela Roma!

„De geaba vă smulgeți părul, bunilor maghiari greco-catolici! exclamă gazeta baronului. Acolo, departe, în străini șade în înalta sa cetate, în porfiră, un bătrân, care poate chiar acum pune la o parte cu o di-

ucid și vita asta. O făcut, după ce încercasem în zadar să dau surul la o parte; el se împotriva tuturor silințelor mele.

„Dragă femeie, — zisei eu, — dați-vă nișel jos, pentru-că se poate să se sperie cail și să ia vânt, când surul va căde dinaintea lor.

„Ca un copil fără voință ea ascultă și se dădu jos din trăsură. Copilul o urmară, încleștându se de dina. Și ei se temeau — era destul de fioros lucru și așa; dar eu trebuia să mă năcăjesc și cu vita asta.

„Intorsei troica, apucaii încă odată toporul și mă apropiat de calul cel sur.

„Fer! în lături! — îi zisei eu. — El mișcă numai din urechi, parcă voia să mă răspundă că n'o va face. Atunci mi se întunecă dinaintea ochilor; mă opintii cu toporul din reputeri — căluțul genu numai încetșor și căzdu mort. Eu îl apucaii de picioare, îl trăsesi din drum și îl pusei lângă stăpănul său mort. — Zaceți aici amândoi!

„Suiți vă, — zisei eu. — Ea aşeză pe cei doi copii mai mici în trăsură, pe cel mai mare nu-l putea ridica.

„Ajută mă! — zise ea. — Eu mă apropiat. Mitelul mi întinse mânuțele și era să-l ridic, dar deodată în i trăsni prin minte...

vină liniște rugăciunea implorătoare și mi de inimi bune maghiare: ca în pria lor patrie maghiară să aibă drept a se închina în propria lor limbă.”

Si acel preasfânt ține să hotărască ce limbi au să fie canonice în biserică catolică? Și acel preasfânt a canonizat acea biserică limba puțințelor Români și Slavi, și nu canonizează ca limbă ceaaceă pe cea a colosului de Maghiari.

H-I, dac'ar fi Bánffy Papai, alți! Câte calități nu are fostul capopandurii: Ban de prin ministru în Ungaria de șef peste boxerii, chiar de Papa!

Ne vom pomeni într'o bună oră o pleacă între antropofagi, și îi regulă șia „tettekkel lenyeső”, căci aiialta în nepricepută, nerecunoștoare, a atârșionale calități.

Dă-i cu Bánffy!

Sedința festivă a societății lectură Andrei Șaguna.

— *Raport special.* —

Membrii societății de lectură „*Andrei Șaguna*” dela seminariul „*Andreian*” din Sibiu, în semn de recunoștință și revărsătoare de memoria celui mai mare bărbat bisericar ortodox român din Transilvania și Ungaria, de al căru nume sunt legate mai frumoase momente din istoria biserică și a națiunii române, arangează în toată în presara sfântului Andrei câte o ședință festivă, în care membrii acelei societăți disting prin lucrări, declamațiuni și cântecuri. Așa s'a întâmpiat și în anul de față, 7 Noiembrie. Tot ce Sibiuul a avut mai deosebit a fost prezent la ședință. Inteligența, jurul Sibiului, apoi preoții cari au luat parte, au încât sala cea mare a edificiu s'a dovedit de prea mică pentru că să cuprindă pe publicul asistent.

Pe la oarele 7 simpaticul profesor minarial, d-l *Dr. Petru Șpan*, ca președinte al societății, deschide ședința spunând următoarele:

Dat este sufletul omenesc, mai mult de greutate și miseriile momentului, caute și găscască alinare și recreanță în veniile trecutului. Croită e de asă omului, ea în momentele de descuraj și desnădejdiure să și redobândească percută reamintindu-și situațiunile conecdin noianul vremilor trecute. Da în țat în favre mărăte, din care cu la gare se adapă sufletele setoase după timente nobile și înalte. Când mai mat cu putere ne apasă greul vietii, cu mai mare și mai avântat sbor dreaptă inima și sufletul nostru spre înseninătoare și înveselitoare ale trec-

Din jurnalul unui călător siberian.

(Continuare.)

— *Feodor!* — strigă bătrânul — dă-te jos!

„Fără de voie mă supusei poruncii lui. Și el descălecă; calul remase de-a curmezișul drumului. Și cail meu stăteau nemișcați; eu de asemenea, ca fermecat. El se apropie de mine, îmi șopti ceva, mă apucă de mână și mă duse la trăsură. Mă uitai la mâna mea și zării într'însa un topor.

„Il urmaș. Nu eram în stare să-I răspund nici o vorbă și n'aveam putere să mă împotrivesc lui.

„Păcătuiește! — zise el, — și pe urmă te vei pocăii!

„Ne apropiarăm cu totul de trăsură — el se dădu de-o parte.

„Începe! — îmi șopti el — întăiu muierii la cap:

„Atunci mă uitai în trăsură. O, Doamne! ca o porumbiță ostenită de moarte, ședeala drăguța de femeie acolo, apărându-și copiii cu brațele desfăcute și privind la mine cu ochii mari deschiși, chinuși de frică. Inima din piept mi-se strînse de durere. Copiii se deșteptaseră și ei și mă priviau

neștiutori, cu ochii copilăroși...

„Și privirea asta mă deșteptă din somn. Deschisei ochii, ridicai toporul. — Sângele îmi încrămeni... În inima mea numai mânia era vie. Știam că sunt pe cale de a săvârși un păcat de sânge — și totuși — nici o milă nu-mi mișca inima.

„Încă odată mă uitai la bătrân. Ochii îi stăceau într'o lumină verde, nestatornică. El pricepu, speriat, lucrurile și se înghemui dinaintea mea ca un verme. Ridicai brațul și lovi: —bătrânul abia gemu și căzu dinaintea mea la pământ. Cu piciorul îl împinseii în colo. — Doamne iartă mă!”

Povestitorul resuflă adânc.

„Ei, — și pe urmă, — întrebai eu, văzând că el amuțise și căzuse pe gânduri.

„A, pe urmă? — întrebă el, — încă batjocoriam hoitul lui, când văzui venind de pe deal, călare, pe Ivan Zacharow, cu pușca în mână. Mă repezii, la dînsul — ca să vie și el să turti cu ciurgul: dar el prinsese de veste, îmi aruncă o privire plină de groază, dădu pînă în calului și fugi.

„Eu îmi venii în fire, fără a îndrăzni să mă uit în ochii cuiva; mă suiui pe capră și dădui un biciu cailor; dar ei nu se ur-niră din loc. Surul stătea tot de-a curmezișul drumului, uitase-m de dînsul. Așa îl învâșase. Făcui o cruce. Trebuie așa-dar să

„ — Ia-l de lângă mine, — o rugă eu am vrsat sânge.

„Se aşezară. Pusei mâna pe

Cail sforăiră, dar rămaseseră nemișcați.

„Ce era de făcut?

„Pune, te rog, pe băieții mei zisei eu. Ea făcu așa, ținându-l pe lângă ea. Eu ridicai biciul — cail o rupseră și cum făceau înainte de oprire. După păcatul de sânge.

„La ziuă ajunserăm în sat. Eu pe femei și mă dusei singur la judecă.

„Am ucis un om, luați-mă în casă.

„El m'a scăpat, — zise el legară. Ea plânse, se rugă.

„Pentru care vină ti legară cut o faptă bună și m'a scăpat pe copii mei de moarte!

„Era ca eșită din minți. Când că rugămintele sale n'ajută, se repezi la mine ca să mă deslege. Eu că sfătuiesc să se astemere.

„Lasă, — zisei eu — Dumnezeu judeca, dacă eu sunt vinovat și dacă mă vor deslega.

După: *Vladimir Kozlov* (Va urma).

mângâiere, câtă tărie nu varsă în
noastre reamintirea faptelor inde-
de moșii și strămoșii nostri întru
neamului românesc! Indeamă ti-
la tărie de caracter arătând că nu-
ment cu caracter pot face lucruri
și folositoare unei națiuni. Aduce drept
caracterul marelui bărbat Andreiu
de Șaguna, despre a cărui viață zice
abundantă în învățături, mai bogată
fapte, mai mângâitoare în timpuri de
și mai ademenitoare spre muncă
și nu vom găsi la bărbați de al
nostru. După ce arată momentele
semnate din viața marelui bărbat Șa-
gune, că membrii acestei societăți,
arabarea arangeată, dovedesc nu nu-
recomandă față de primul protector
acestei societăți, ci și dorul de a-și fa-
nația pe calea desemnată de acest
bărbat. Căsuțatul de deschidere al
Dr. Șpan a fost ascultat cu multă
și viu interes din partea publicu-

S-au citit două lucrări, „cuvânt ocasio-
de Vasile Buncean, și „Influența artei
omului“ de vice-președintele Sebastian
cleric de cursul III. Amândouă lu-
au fost bine dezvoltate; cu deosebire
dintâiu, în care autorul arată meritele
Șaguna pe terenul bisericesc și național.
din armă, cu toate că obiectul ei e foarte
tract, autorul și-a dat silința ca să o
publicului într'un stil frumos și cu
cunoștință. Disertații au încercat
plauzibile aplauze.

Declamarea „Serisoarea III“ de M.
București, de clericul din cursul al III
Gonița, nu a fost tocmai succasă.
atât mai bine a succedat declamarea poe-
hazlie de Th. Speranța „Jidanul la raiu“.
atât de pedagogul din cursul al III
Spornia, stărâind mult haz în publicul
debator. Debutantul a fost viu aplaudat.
Renadă de R. Volkman și „Al. III-
popouriu românesc“ de I. Murășan,
muzicate de orchestra societății au plăcut
mult, dovedind membrii acestei societăți,
și mâinilor arcașului cu siguranță și ușu-

Și în fine s-au executat din partea
trio cântări: „Cheruvic“, „Fransă
de foaie 'ntoarsă“ și „Hătegana“. Aici
să o spunem, că conducătorul coru-
n'a fost destul de dibaciu în alegerea
cântărilor, mai cu seamă „Cheruvicul“, cân-
te bisericească, numai caracter religios
avut. Semăna mai mult cu o doină, și
era cam apropiată de doina cunoscută
cântare:

„Foaie verde de pe punte,
„Sunt cioban aici la munte“...

Sau chiar cu:
„Murqueț, murqueț căluțul meu...
A doua cântare de asemenea n'a sa-
făcut așteptările, căci pecând noi ne aș-
tăm la o doină din popor, ne trezim cu
cântare mai mult funebrelă. Nu vom să
mă mai detaliaz în mental acestor cân-
tări fapt e însă, că n'au plăcut, căci pu-
scul ascultător a rămas foarte rece. Sin-
cântare ce a plăcut a fost „Hătegana“,
câtă așa cum o auzi cântându-se acolo
unde și a luat obârșia. Dar absrăgând
de aceste mici erori, ședința festivă a mem-
lor societății de lectură Andreiu Șaguna,
at un succes — în general — multumi-

Riporter.

Din străinătate.

Dram de fer rusec în Balcani Ru-
nu privește cu mâinile în sin acțiunea
șagurată de monarhia noastră pentru
dămiria căilor ferate bosniace, îndreptată
favorisarea intereselor Austriei în Pen-
sala-Balcanică.
Curierul de St. Petersburg anunță, că
șia va contrabalansa progresele Austriei
ridicarea unei linii ferate rusec în
balcani. Liniă proiectată ar fi să pornea

scă din Serbia, dela Niș până la Marea-
Adriatică. Proiectul Rusiei îl spriginesc la
Poartă reprezentanții săi din Constantinop-
pol, Prizrend, Cetinie și Belgrad. De ase-
menea valul din Cosovo a adresat Porții
un memoriu, în care se spune că ar fi de
un interes deosebit pentru Turcia, clădirea
numitei linii ferate. Reprezentantul Italiei
și al Franței la Constantinopol, spriginesc
memoriul valului.

Noutăți

Arad, 15 Decembrie n. 1900.

Contele din Ecica în închisoarea de
stat Contele Felix Harnoncourt, mare pro-
prietar în Toronto, amicul arhiducelui moș-
tenitor de tron Francisc Ferdinand avuse
un duel cu redactorul dela „Végydik“, ad-
vocatul din Panciova cavaler Faymann Gyula.
Tribunalul din Beckherecul-mare a pedep-
sit pe conte cu 6 zile închisoare de stat,
pedeapsă pe care contele și o începe în 23 l. e.

Prigonirea limbii polone. Din Lem-
berg se acontă, că după oștirea a lui „Slovo
Polki“ din Varșovia, s'a dat un ordin mi-
nisterial, prin care în Polonia-rusească se
interzice studiul limbii polone în școlile
private și guvernorul este autorizat, să pe
depească cu 6 luni închisoare pe acel cari
calcă acest ordin.

Domnișoara Agatha Bărescu, celebra
noastră tragediană, dela Teatrul Național
din București, era să fie victima unui acci-
dent regretabil.

Îată cum s'a petrecut faptul:
D'șoara Agatha Bărescu voia să se
ducă la Teatrul Lric, ca să asiste la spre-
tacol. În momentul însă când tocmai pusesese
piciorul pe scara unei trăsuri ea s'o conducă
la teatru, cait vizitiului sperindu-se, d'șoara
Bărescu își perdu echilibrul și roatele tră-
soriei îi călcără piciorul. Într'o stare gravă
d-sa a fost condusă la locuință, unde după
ajutoarele grabnice ale doctorului, care i
pană răna, d'șoara Aghata Bărescu se
simți mai bine. Rana nu e gravă și situația
tragedianei nu inspiră nici o temere.

În afacerea personală a d-lui
Dr. St. C. Pop, avocat în chestia
protopopului M. Bocșan, ni-s'a trimis
eri, după încheierea foii, originalul
unei scrisori ce dl Pop a primit dela
dl Stauber József, redactorul ziarului
„Aradi Közlöny“.

Ziaristul maghiar zice între altele:
„N'am spus d-lui I. Ștefanuțiu că
DTa ai adus la mine, spre publica-
re, actul de suspendare, în limba ma-
ghiară ori română“.

Dl Ștefanuț, care de prezent lipsește
din Arad, nu ne îndoiim va răspunde.

Sovinismul atât de mult băntuie și în
comitatul Sătmar, încât până și în congre-
gație a împins o afacere ca cea de mai jos.
Cu data de 13 l. e. se telegrafează adică
următoarele: „În ședința de azi a congre-
gației comitatului Sătmar a venit la ordinea
zilei afacerea sta-țelului Pásztorly Árpád dela
claustrul din Bicsad, care pentru intrigi na-
ționaliste a fost amovat din post. S'a făcut
adunării propunerea, ca starețului să i-se
voteze recunoștință, și o petiție cu 700 iscă-
lituri s'a adresat șpanului Hugonnay, ca
acesta să ia măsurile necesare pentru re-
punerea lui Pásztorly în postul său. În contra
propunerii s'a ridicat Constantin Lucaciu,
fratele lui Vasile Lucaciu, dar' cauza a fost
spriginită de vicșpanul Nagy și de Doma-
hidy, și astfel adunarea a decis, să facă tot
posibilul pentru reintegrarea starețului“.

Convocare. În telesul circularului
On. comitet central dto 22 Octomvre a. e.
prin aceasta convoc adunarea generală de
toamnă a despărțământului Boziaș al reu-
niunii învățătorilor dela școlile conf. gr.
or. române din diece-a Caransebeșului—pe
Joi în 7/20 Decemvre a. c. la 10 oare di
mineață în sala școlii gr. or. române din
Boziaș pe lângă următorul program: 1)
Deschiderea adunării; 2) Constatarea mem-

brilor prezenți; 3) Inscierea de membri
noui; 4) Cetirea circularului comitetului
central al reuniunii dto 22 Octomvre a. e.,
care circulariu e publicat în „Foaia Diece-
sană“ N rul 46 a. c.; 5) Prelegere teoretică-
economică despre „conservarea și întrebuin-
țarea gunoiiului“, de Ioan Ciurciu, învățător
în Buziaș; 6) Designarea temelor pedago-
gice pentru adunarea proximă și împărțirea
restante și curenta; 7) Reconstituirea des-
părțământului pe anul adm. 1900—1901;
8) Defigerea locului pentru ținerea proximă
a adunării; 9) Propunerii; 10) Alegerea
unei comisii pentru autentificarea protoco-
lului; 12) Închiderea adunării.

În interesul progresului afacerilor sco-
lare sunt poștii a participa la adunare toți
membrii fundatori, ordinar și ajutători al
scuțului despărțământ, precum și alți iubi-
tori de progresul școlilor și al învățămên-
tului popular. Domni învățători și învăța-
toare, conform § ul 150 punct. 2 din regu-
lamentul pentru organizarea învățământului
—sunt obligați a participa la adunare.
Ghulad, 29 Noemvre 1900.—Aureliu Dragan,
președ. despărțământului.

Revista Universitară. Facultatea de
lit-re și filosofie din București publică
cursurile și conferințele ce se țin la nu-
mita facultate, în revista ce apare, cu nu-
mele de mai sus, în îngrijirea dlui P. Ha-
neș Am primit la redacțiunea noastră Nr.
1 și 2 din această prețioasă revistă, care a
întret în anul al doilea al existenței sale.
Cuprinsul acestei număr este următorul:
Psihologia experimentală (lecție de deschi-
dere), C. Rădulescu Motru; Istoria medie
(lecție de deschidere), N. Iorga; Istoria fi-
losofiei contemporane franceze (lecție de
deschidere), T. Maiorescu; Pedagogia (lec-
ție de deschidere) I. Crăciunescu; Conaki,
lancu Văcărescu, Gh. Asaki, C. Stamate,
Ov. Densușianu; Idealul și idealurile (cur-
sul de Etică), C. Dimitrescu-Iași; Poezia popu-
lară pe timpul migrației popoarelor, Gh.
Pop Seminarile noastre. „Basmul“. Cărți și
Reviste. Informații.

Invitare. Primum următoarele
rënduri: Capitanul orașului Timișoara,
d-l Dr. Bandl, după-ce a suspendat pe
toți funcționarii și comitetul—Reuniunii
funerale române din Elisabetinul-Ti-
mișoara“, unde stătea în frunte „re-
dactorul“ Barcian, — prin hârtia sa
dela 3 l. e. a convocat la adunare
generală extraordinară pe toți membrii
acestei reuniuni pe ziua de 23 De-
cemvre st. n. dimineața la 10 ore, în
sala magistratului. Scopul e, ca adu-
narea să-și aleagă noui funcționari și
un alt comitet. Invităm la această adu-
nare pe toți membrii reuniunii pentru-
ca în bună înțelegere comună să ne
conducă reuniunea. — Timișoara, 10
Decemvre 1900. — Mai mulți membri.

„Șezătoarea Săteanului“. Revistă po-
porană a mișcărilor culturale și economice.
Apare odată pe lună, în Bumbesti-de-Ju
(județul Gorj, România). Nr. 4, din anul III
are următorul sumar: Revolte țărănești, de
D. Ciocanescu; Cum putem birui nevoile,
M'hail dela Covein; Folioasele tovrășiilor,
M. rinescu-Jilava; Fê ațe, C. Sandu; Noui
societăți de asigurare la sate pentru vite,
C. Orănescu; Mai bine mă făceam plugar,
nuy-lă, Panait G. Volănescu; Serisoare
poetice, Emanoil Părăianu; Cuvintare despre
supunerea față de stăpâni. Ion; Societă-
țile economice la sate, ...; D'ale medicinei
populare, M'hail Păsculescu; Sfaturi către
săteni, Iliescu Dumitru.

Această revistă e condusă de o mână
de învățători și studenți harnici, cari nu
numai că merită laudă pentru munca lor,
dar a căror muncă a dat deja până acum
frumoase roade, în cultivarea poporului din
numitele părți ale regatului român.

Descoperire arheologică. La Pom-
pei, în Italia, cu prilegiul unor săpături s'a
descoperit o foarte prețioasă statuie greacă
în bronz, care reamintăște, prin eleganța și
grăția formelor sale, celebrul „Idolino“ din
galeria Ufflazilor.

Statuia are un metru și 19 cm. înăl-
țime, este în perfectă stare și prezintă ca-
racteristicile școlii lui Polyclète. De sigur
că era destinată să; oarte o făclie, căci bra-
țul drept este ridicat în sus; singura dete-
riorare consistă într'o crepătură a aceluiași
braț, ușoară de reparat.

În câmpul unde s'a făcut descoperirea
trebuie să se afle o masă pentru topirea și
lucrarea bronzului, și nu este improbabil
ca să găsească într'o zi și alte comori
de artă, prin acele locuri.

O solemnitate amănată. S'a renunțat
de a se mai celebra a 200 a aniversare a
monarhiei prusene, din pricina refuzului
celor-lalte state germane de a figura într'o
ceremonie exclusiv prusiană. Autoritățile se
vor mărgini a da numai o mai mare stră-
ducire să bătorească anuale a încoronării, de
la 18 Ianuarie, la care vor fi invitați și re-
prezentanții marilor familii ale Prusiei orien-
tale, cari au asistat, a sum două veacuri, la
sacrarea primului rege al Prusiei. Se vor
bate monede cu efigia lui Frideric I. și a
suveranului actual Wilhelm II.

Furtuni fuzgrozitoare. Un grossnic ura-
gan a băntuit zilele trecute pe toată coasta
Belgiei și pe canalul Mănecei. Nici odată
de trei-zece de ani încoace, marea n'a fost
așa de infuriată pe canalul Mănecei. În por-
tul Douvres nu a putut intra nici un vas,
și la Folkestone, unde digul de apărare al
gărei a fost distrus, valurile ajungeau până
prin vagoane.

Felurimi.

Apa la matcă și omul la meșteșugul
său. Ci-că în vremurile mai de mult, un țig-
gan — dracu știe prin ce noroc — ajun-
sesse împărat.

Tremura vargă toată suflarea de frica
lui, că taia și spânzura. N'a fost minciună:
țiganul, când s'a văzut împărat, întâiu pe
tatăl său l'a spânzurat.

Da țiganu, altfel negru negru, de în-
tuneca lumina soarelui, că ad țigăreț ața l
Mă rog: zi-l țigan și-l destul.

Îi pusesse Dumnezeu mâna 'n cap, pe
semne că i-se făcuse milă de neamul țigă-
nesc, care e numai de ocară. Așa, într'una
din zile, pleacă „împăratul“ la vânătoare.
Dar uitasem să vă spun, că țiganu asta fu-
sesse în vremea lui rudar: făcea scripi, lin-
guri, copăi, vâcălii de ciur și toate alea.

Umblând el așa prin pădure după
vânat, odată țigărită că e „împărat“ și se
oprește la un teiu frumos, și măsurându-l
cu ochii, oftează „împăratul“:

— Auleu! Ce mai teiu de vâcălie!...

Da cei din giurul lui: Vedeți mă; aia
n'a fost minciună: Apa la matcă și omul
la meșteșugul său.

Ultime știri.

Crucea la universitate.

Budapesta, 15 Decemvre. Eri Senatul
universitar s'a pronunțat asupra chestiei cru-
ci. Au fost reprezentate toate facultățile.
Treă membri au votat, pentru-ca crucea să
fie pusă în sălile festive, și cinci contra.
Astfel crucea nu va mai figura la universi-
tatea ungurească.

Brava, Ovreilor!

O înfrângere a Englezilor.

Londra, 14 Decemvre. Știri sosite
aici din Pretoria spun următoarea-
rele: Mai multe mii de Buri au
atacat pe generalul Clement în
districtul Barberton. La început
Englezii au ținut plept atacurilor
inversunate ale Burilor și chiar
ii respinseseră. Buri au reinotit
însă atacul și după o luptă des-
perată au prins pe toți Englezii.
Înt e aceste trupe au fost și patru
batalioane din regimentul Nord-
Kumberland. Toți oficerii, fără
excepție, au fost prinși.

Se dă crezământ cu atât mai
osebit acestei știri, cu cât lordul
Kitschener chiar zilele acestea ra-
porta, că Buri au poziții foarte
tari în districtul Barberton.

Editor. Aurel Popovici Barcianu.
Red: respuns: Ioan Russu Șirianu.

Szabó Albert

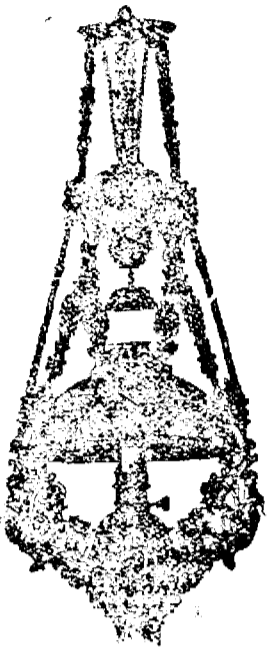
prăvălie de sticlărie, lampe, servicii de porțelan și de bucătărie.

ARAD.

Strada Atzél-Peter Nr 1.

vis-à-vis cu intrarea principală în teatru.

ARAD.

Lampe atornate și cu picior,
fitilari electrice și pentru gaz.

Obiecte și tacamuri de al-
paca și de alpaca-argint.

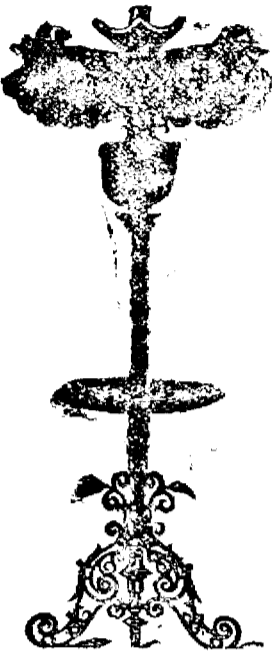
Vase de tinichea

pentru fert, smălțuite.

Obiecte de lăuc și decorații de pereți
de majolica.

Efecte de sticlă și de porțelan.

Mare asortiment de
oglinzi de toaletă,
de aplicat pe pereți sau pe masă.

Singurul reprezent. al fabricii de electricitate Ganz și Comp.
Servicii de cafea, Mooca, și pentru ceaiu, dela 3 fl. 60 cr. în sus. — Servicii de masă
de cel mai fin porțelan de Karlsbad și din fayence, dela 10 fl. în sus. — Efecte de casă
și de bucătărie. — Rame pentru oglinzi și tablouri, în mai mult de 150 modele.
Lucrări de sticlărie se primesc în prețuri modeste.

Instalări pentru mirese,
dela cele mai simple până la cele mai pompoase

519 — 6

Comandă din provincie
se execută punctual.

Cataloage ilustrate se
trimit la cerere
gratuit și francate.

Ioan Maniutiu

pălărier

in Arad strada Deak-Ferencz nr. 39

* in casele lui Iorgovici *

Are onoare a aduce la cunoștința P. T. public, că s'a sta-
bilit in Arad, unde 'și-a deschis atelierul seu de

confecțiune a tot felul de pălării.

După cunoștințele câștigate in Budapesta confecționez pălării
de tot felul după cele mai noue mode.

Primesc tot felul de pălării pentru domni, dame și copii
pentru a le repara, văpsi, sau transforma după cele mai moderne
forme, de-asemeni primesc cilindre (jobene), pentru a le călca
cu ferul.

Comandele din provincă se execută prompt. Se capătă in
atelierul meu tot felul de pălării gata, se fac și cilindre la co-
mandă precum și ori-ce pălării; primum et cu cele mai
moderate prețuri.

Rugând On. public de breșerilor să scrie la adresa mea cu
distinsă stimă

531 5—5

Ioan Maniutiu
pălărier.

A apărut

și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școlilor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobat de Consistor ilustrată cu cărți geografice	—	—70
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	—	1.—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	80
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.—
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor in Brașov.	—	2.50
8.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“	—	1.60
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția	—	1.—
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.—
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	8.60
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1.60
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.—
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1.50
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz	—	1.20
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator in Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul in Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 3 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.